

Kajuit Nieuws

herfst
2014

Spreekbuis van Communautaire Gemeenschap Oudezijds 100
jaargang 56 - nummer 1

**OUDE
ZIJDS
100**

Opgewekt vieren

Colofon

Mensen uit alle hoeken van de samenleving vormen samen Communautaire Gemeenschap Oudezijds 100. In de binnenstad van Amsterdam en daarbuiten willen wij in leven en werken het evangelie van Jezus Christus present stellen. Oudezijds 100 biedt concreet hulp door inloop, maatschappelijke opvang, begeleid wonen, medisch maatschappelijke werk en medische zorg voor onverzekerden. De woongemeenschap functioneert hierin als groot gezin en oefenschool, die de hulpverlening ondersteunt. Van meet af aan is de gemeenschap een plek waar christenen van verschillende achtergronden hun dagelijks leven delen. Als werkplaats voor oecumene zoeken we wat ons samenbindt. Gemeenteit Spe Gaudentes vormt de kern van het grotere geheel van Oudezijds 100 en draagt verantwoordelijkheid voor het reilen en zeilen van de gemeenschap.

Abonnement & informatie

Een abonnement op KajuitNieuws kan ieder moment ingaan. Neem contact met ons op en u krijgt KajuitNieuws thuisgestuurd. De richtprijs is € 10,-. Wilt u meer weten over onze gemeenschap? Neem een kijkje op onze website www.oudezijds100.nl of neem contact met ons op (zie achterzijde). We sturen u graag informatie toe.

Acceptgiro

U kunt ons helpen door voor ons te bidden, ons werk financieel te ondersteunen of als vrijwilliger met ons mee te werken in Amsterdam of Maria ter Claesze (Friesland). Met de bijgevoegde acceptgiro kunt u

- giften overmaken voor het KN-abonnement
- giften overmaken ten bate van ons werk

Productie

Dit nummer van KajuitNieuws werd opgemaakt en gedrukt bij Drukkerij Weevers te Vorden. Redactie en logistiek: zr Rosaliene Israël sg, zr Dorothea Mulder-Derks sg, Pieter Pronk tg, Lobke Timmerman tg en Annette de Zwart dg.

Inhoudsopgave

Vriendenbrief	3
Impressie gemeenschapsweekend	4
Steun ons	6
Welkom & afscheid	6
In gesprek met	7
Column Kruispost	9
Faits divers	10
Kroniek	12

Vriendenbrief

Opgewekt vieren

Amsterdam, juni 2014

Aan allen, verbonden met
Gemeenschap Oudezijds 100,

‘Opgewekt vieren’ is het nieuwe jaarthema voor het seizoen 2014/2015. Niet helemaal onverwacht voor een seizoen waarin twee jubilea gevierd worden; dit jaar vijftig jaar gemeenteit Spe Gaudentes en in 2015 viert gemeenschap Oudezijds100 haar zestigste verjaardag. Na al die jaren zijn we nog steeds een springlevende communautaire gemeenschap en dat stemt tot vreugde

Loslaten

Maar vieren is niet alleen feesten, vieren betekent ook ‘loslaten’. Wanneer je iets moet loslaten, stemt dat meestal niet echt tot vreugde en het is ook niet zo gemakkelijk. Zoals voor velen bekend, ben ik in juni tijdens de voorbereiding van de zomerretraite met mijn motor onderuit gegaan, met vele botbreuken als gevolg. Ik had de grip op de weg verloren. Met name de grip op de weg die ik voor ogen had: een goed programma voor de gemeenteretraite, de voorbereidingen voor het jubileum van 31 oktober, afscheid nemen tijdens het Sint Jansfeest van hen die verder trekken. Vanuit het ziekenhuis probeer je nog een alternatieve retraite in elkaar te zetten, op het kleine scherm van de iPhone naar proefdrukken te kijken. Al snel merk je dat het veel energie kost om te genezen en om de pijn te beheersen en besef je dat je het los moet laten, moet laten vieren. En dat loslaten is niet makkelijk, je raakt de regie kwijt, het maakt je angstig. Maar loslaten is uiteindelijk minder

bang zijn en meer liefhebben, omdat God jou niet loslaat. Loslaten is toegeven aan je machteloosheid, omdat je de genade van God mag ontvangen.

Genade

Charles Swindoll haalt in zijn boek ‘Genade is een risico’ (Gideon – Hoornaar) een gedicht van een onbekende auteur aan:

‘Loslaten is mijn machteloosheid toegeven, wat wil zeggen dat de uitkomst niet in mijn hand ligt. Loslaten is niet oordelen, maar de ander toestaan mens te zijn. Loslaten is niet ontkennen, maar accepteren. Loslaten is niet alles aan mijn wensen aanpassen, maar zoeken naar mijn eigen tekortkomingen en die corrigeren. Loslaten is niet spijt hebben van het verleden, maar groeien en leven voor de toekomst. Loslaten is minder bang zijn en meer liefhebben.’

Zo loslaten geeft nieuwe energie, levenskracht en wekt je op. Loslaten wordt dan ruimte maken, ruimte voor de genade van God die nieuw leven geeft, ruimte om te groeien en leven voor de toekomst. Ruimte om opgewekt te kunnen vieren. Zo hoop ik u allen op 31 oktober te mogen begroeten en samen vijftig jaar Spe Gaudentes, vijftig jaar verheugd zijn in de Hoop, te vieren.

*br. Rik Florentinus, sg.
Prior*

br Rik Florentinus
prior gemeenschap Spe Gaudentes

Impressie gemeenschapsweekend 2014

Steun ons

In 1990 werden de panden die gebruikt worden voor de opvang van Oudezijds 100 grondig verbouwd om te voldoen aan de toenmalige brandveiligheidseisen voor intensief begeleid wonen. Helaas is er nu, na vierentwintig jaar intensief gebruik, sprake van slijtage van gordijnen, meubels en vloeren. Bovendien voldoen de kamers feitelijk niet meer aan de huidige verwachtingen met betrekking tot opvangvoorzieningen. Daarom hebben we het plan opgevat om de kamers voor intensieve begeleiding aan te passen. Met hulp van een bevriende architect is gekeken naar aanpassing van de huidige voorzieningen, op die manier dat de aanvullingen dan wel verbouwingen van de kamers niet ten koste gaan van het aantal opvangplekken. De tweepersoonskamers c.q. gezinsunits zullen worden voorzien van een eigen douche, toilet en keukenblok. De inrichting van de kamers wordt gemoderniseerd, uitgaande van de basisprincipes van duurzaamheid en multifunctionaliteit en een esthetiek, die past bij de huiselijke stijl van onze gemeenschap en ruimte geeft voor de eigen 'kleur' van de individuele bewoner. Op grond hiervan zijn offertes gemaakt, zowel voor de twee- als voor de eenpersoonskamers. Voor de financiering van dit project is Oudezijds 100 grotendeels afhankelijk van bevriende donateurs. Inmiddels hebben we van verschillende kanten financiële toezeggingen gekregen, zodat met de aanpassing van de eerste kamers begonnen kan worden. Echter, deze bedragen zijn niet toereikend om alle kamers aan te passen. Daarom doen we een beroep op uw ondersteuning!

Wilt u meer weten over dit project?
Neem dan contact op met zr Lyke Florentinus-Boiten: lyke.florentinus-boiten@oudezijds100.nl

Welkom en Afscheid

Welkom

In augustus is de Duitse Thomas bij ons komen wonen. Hij gaat een jaar stage lopen in de gemeenschap. Ulrike uit Duitsland en Jaymes uit Frankrijk zijn onze nieuwe diaconale vrijwilligers. Ze blijven een jaar bij ons. Ook Unice en Laura zijn nieuw in de gemeenschap.

Afscheid

Afgelopen zomer hebben we afscheid moeten nemen van maar liefst drie stellen, die allemaal voor hun werk naar het buitenland vertrokken. Brenda en Matthijs zijn naar Amerika geëmigreerd, waar Brenda nu pastor is voor PhD-studenten en onderzoekers. Leendert en Tanneke en Juna zijn voor twee jaar naar Mexico verhuisd. Leendert gaat daar onderzoek doen. Iain en Celeste vertrokken met Andrew naar Schotland, omdat Iain daar aan de slag kon als jongerenwerker in de kerk.

Veni, vidi, foetsie

Franziska is voor zes weken teruggeweest. Vorig seizoen liep ze een halfjaar stage bij ons. We waren erg blij haar weer even in de gemeenschap te hebben. Kristel en Dave, vrienden van Brenda en Matthijs, logeerden begin oktober met hun kindje op Oudezijds 100. Rie, die we kennen van de Hooge Berkt, komt in de laatste week van oktober bij ons logeren. Jens uit Denemarken is van 13 oktober tot en met 20 november in de gemeenschap.

In gesprek met

Heike Frömke

Heike Frömke was het afgelopen jaar een van de twee diakonaal vrijwilligers op Oudezijds 100. Ze vulde het ‘gap year’ tussen middelbare school en studententijd met wonen en werken binnen onze gemeenschap in het hart van Amsterdam. Heike was onder meer verantwoordelijk voor de linnenkamer, waar alle gemeenschappelijke was wordt gewassen, gestreken en gevouwen. Daarnaast paste ze op onze ‘kleine’ kinderen, die haar liefkozend ‘Heiker’ noemden. Uit haar verhaal blijkt dat vreugde-vol-leven vaak bestaat uit kleine dingen, dat je in een gemeenschap samen leeft en er niet alleen voor staat. Hoe kom je bij Oudezijds 100 terecht en hoe ben je hierbij betrokken?

Who are you?

‘I’m Heike, 18 years old, born and grown up in a small town in southern Germany. 18 years of my life I lived in this rural, safe and secure area together with my parents and my older sister. In my free time I love to spend time with my friends and my family – a spontaneous journey, a daytrip, going for a walk and a talk, taking the guitar for a jam session, philosophizing about life, taking photographs or escaping to the nearby mountains. After my final exams last year I decided for making a “gap year” for challenging myself and giving me new points of view.’

How did you get to know Oudezijds 100?

‘During my research for my gap year I read about the Mission House in Amsterdam - a project connected to Oudezijds100 which I was absolutely fascinated about. But after my application and my interview, Iain, the project

leader, offered me a place in Oudezijds 100 because he had the opinion that my personality would fit better in Oudezijds! Finally I decided for going there. Looking back I realize that it was the greatest decision I could make!’

What were your main activities as a volunteer in the community?

‘Mainly I was taking care of the lovely kids in the community, coordinating and working in the laundry room, helping with cleaning the house every week, preparing the guest rooms and working in the office. But apart from these ‘official’ tasks in my schedule, being a volunteer in Oudezijds also meant sometimes just to be there, having an open door, being a good neighbor, connecting with people or having a talk in between.’

What were the most important experiences during your stay here with us?

‘That’s a difficult question... maybe it was: living in a community, getting close to sooo many cultures and types of characters, making real friends and connections for a lifetime, feeling home within a couple of weeks at a completely foreign place, volunteering and therefore giving people your time, sometimes giving without taking, sometimes receiving without giving, living independent of my family for the first time in my life, getting used to bigger city life... I am not sure which have been the most important ones; all together made me change a lot.’

In what sense your time at Oudezijds 100 was ‘joyful living’?

‘According to the fact that in Oudezijds sooo many people are together at the same time, you’ll always find someone who had a bad day and always someone who had a good day. The same is for you – the other people around you influence you(r mood) a lot. For me personally it was a great experience to live together as a community, to have people around you every day because I feel like I need people around me. It helps me for not being ‘down’ or standing still. In this sense, the people living with me made up a big part of the ‘joyful living’ – joyful living together.’

Column Kruispost

Hoeveel kan een mens doorstaan...? Deel 4

In de voorgaande edities van de *KajuitNieuws* hebben we het begin gehoord van het verhaal van de heer A., analfabeet en afkomstig uit het Rif-gebergte in Marokko. Hoe hij zijn gewelddadige vader ontvluchtte, illegaal naar Nederland kwam en er even in slaagde hier legaal werk te vinden. Hij overleeft ternauwernood de Bijlmerramp, komt uiteindelijk weer in de illegaliteit terecht en raakt zwaar gewond tijdens zwart werken. Hij laat zich opereren in Melilla, Spanje.

Terug in Amsterdam na de operaties in 2002 in Melilla, houdt hij zich staande door meerdere zwarte baantjes aan te nemen met onderdak bij deze en gene. De enige bakens die hij had in de zee van onzekerheid, zijn sofnummer en een woning op zijn eigen naam, zijn vervlogen door de overheidsmaatregelen en er rest hem slechts zwerven van de ene werkplek naar het volgende onderdak. Het zware werk en de existentiële onzekerheid en vele traumata van de laatste jaren tasten zijn fysieke en mentale weerbaarheid aan. In 2007 bereikt hem het bericht van zijn moeders dood; vermoord gevonden in een put. Zijn lichaam en geest zijn geknakt en vanaf dat moment ontstaat er een ziektebeeld dat in meerdere ziekteclassificatiesystemen past en alleen maar is te begeleiden en te behandelen door een multidisciplinair centrum waarin meerdere deskundigen participeren. Hiervan hebben we er in Amsterdam minstens drie, maar wat we ook doen, overal wordt hij geweigerd met steeds weer dezelfde argumenten: illegaal, onverzekerd en niet behorend tot de doelgroep van de betreffende teams. Overigens speelt op de achtergrond in hun overwegingen wellicht een rol dat de privé situatie - reguliere huisvesting etcetera - om tot behandelsucces te komen een stabiele situatie moet zijn. Intussen

is hij als 'witte illegaal' een ongewenste vreemdeling en moet hij na bijna drie decennia verblijf ons land verlaten, als invalide. Helaas heeft hij door onwetendheid en afwezigheid een tweetal pardonregelingen voorbij laten gaan. Immers, eind jaren negentig en begin deze eeuw is er twee keer een mogelijkheid geboden door de overheid om zich te laten legaliseren, als men aan bepaalde criteria voldeed. De laatste jaren wordt hij bijgestaan door meerdere charitatieve instellingen zoals de Protestantse Diaconie, het Leger des Heils en Stichting Kruispost. Hij ontvangt beperkte materiële ondersteuning en van meerdere kanten psychische hulp. Vooral de juridische medewerker van Kruispost spant zich erg voor hem in en probeert een zogenaamd artikel 64 van de Vreemdelingenwet van toepassing te laten zijn waardoor hij voor minimaal één jaar uitstel van vertrek krijgt en daarna mogelijk een verlenging. Ook krijgt hij dan vijftig euro zakgeld per week en een ziektenkostenverzekering, zodat wij hem naar een boven beschreven multidisciplinaire setting zouden kunnen verwijzen. Een terugkeer naar zijn geboorteland is onmogelijk; hij ervaart het als een vreemd en vijandig land dat hij niet kent en omdat hij alleen een lokaal dialect machtig is. Als kind is hij systematisch mishandeld.

Nog maar een puber, vluchtte hij naar Spanje en werd daar tot twee keer toe uitgezet. Zijn gedwongen traumatisch verlopen uitzetting uit Nederland laat haar sporen nog na en zelf ging hij terug voor een operatie na een ernstig hoofdtrauma opgelopen tijdens zwarte arbeid. Talloos zijn de teleurstellingen in ons land, zoals het verlies van zijn paspoort door nalatigheid van ons ambtenarenapparaat, het Bijlmerdrama, medische tegenslagen, wachttijden bij de officiële instellingen, afhankelijkheid, dakloosheid, niet meer kunnen werken door zijn ziekten, enzovoort. De lijst is te lang om op te noemen en intussen kondigt zich alweer een nieuwe winter aan. Waar kan hij terecht en hoelang zal de juridische procedure zijn? Je kan een fijngevoelige, hulpbehoevende en ernstig gekwetste niet zomaar overal plaatsen. Wij, zijn netwerk, geeft niet op maar je kunt je wel afvragen: 'Hoeveel kan een mens doorstaan?'

Faits divers

Bedankt voor medeleven br Rik

Ik wil jullie allen heel hartelijk bedanken voor alle voorbeden en bemoedigende berichtjes, kaartjes en telefoontjes. Het heeft veel steun en menige glimlach gegeven. Dankzij jullie kon en mocht ik even loslaten en wederom ervaren in wat een liefdevolle gemeenschap ik mag leven en dienen.

br Rik

50 jaar Spe Gaudentes

Op 31 oktober aanstaande organiseert de oecumenische gemeenschap Spe Gaudentes, kern van Gemeenschap Oudezijds 100, in het kader van haar 50-jarige bestaan een symposium over de betekenis van communair leven voor kerk en wereld.

Leefgemeenschappen zijn bij uitstek plekken waar in de praktijk van alledag het geloof handen en voeten gegeven wordt. Niet voor niets voelen jonge mensen zich aangesproken door deze manier van leven en geloven. Gemeenschappen als Spe Gaudentes, die een structuur van geloften kennen, vormen een brug tussen het traditionele kloosterleven en nieuwe christelijke leefgemeenschappen.

Het symposium dat we op 31 oktober organiseren, heeft tot doel deze groepen bij elkaar te brengen en de betekenis van communair leven voor kerk en wereld aan het licht te brengen.

Meer weten over het leven in een 'modern' klooster? Interesse in christelijk gemeenschapsleven? Benieuwd wat kloosters en gemeenschappen betekenen voor de wereld van vandaag? Kom dan naar dit symposium!

Programma:

- 12.00: ontvangst
- 13.00: welkom door br Rik Florentinus sg (prior van Spe Gaudentes)
- 13.15: feestredes door Nikolakommuniteit en Gemeenschap de Hooge Berkt
- 13.45: inleiding door zr Rosaliene Israël sg
lezing Gerard Mathijssen OSB
lezing mgr. dr. Joris Vercammen
- 15.00: intermezzo
- 15.45: panelgesprek
- 16.15: afsluitende borrel
- 18.00: buffet
- 19.30: viering Geloftebevestiging Spe Gaudentes

Sprekers

Abt Gerard Mathijssen OSB
(Adelbertabdij, Egmond)
Mgr. dr. Joris Vercammen
(Aartsbisschop Oud-Katholiek Kerk)
zr Rosaliene Israël sg
(onderzoeker christelijke
leefgemeenschappen)

Aanmelden voor het symposium en de Geloftebevestiging kan via www.truetickets.nl/e/6541/r
(Kosten 15 euro, gereduceerd tarief)

Kroniek

Delen en werken

In het kader van de vastenactie hebben we 480 euro opgehaald voor koormantels voor een project in Transsylvanië. De congregatie waar Norá bij betrokken is, de ‘arme schoolzusters van onze lieve Vrouwe’, geven daar muzieklles aan kansarme kinderen. De zusters en de kinderen waren er erg gelukkig mee!

In de zomer was Franziska, die vorig seizoen stage liep, aanwezig. Ze zorgde voor de nodige gezelligheid. Zo waren er diverse uitstapjes, onder andere naar de Efteling. Ook heeft Franziska regelmatig voor ons gekookt en kapeldiensten gedaan. Ondertussen zijn de voorbereidingen voor het vijftigjarige jubileum

van Spe Gaudentes in volle gang. De twee nieuwe diakonaal vrijwilligers zijn gearriveerd. En inmiddels ligt het Gemeenschapsweekend weer achter ons. zr Rosaliene en Pieter hebben een groep Berlijnse predikanten rondgeleid, die op studiebezoek in Amsterdam waren. br Rik was bij het afscheid van tochtgenoot Matthijs K. bij defensie op het bisschopshuis in Haarlem. Diverse communityleden waren aanwezig bij de heropening van het Leger des Heils aan de Voorburgwal.

Vieren

Maatschappelijk werker Petra en haar man Gerrit hebben een dochter gekregen, Eva, die op 9 juli geboren werd. Op 29 september is Xaverion geboren, zoon van Maureen en broertje Jh' rely. Arend, zoon van Coby en Arjan, is op 10 augustus opgedragen in de Oude Kerk. Twee weken later werd in die zelfde kerk Mozes gedoopt, zoon van tochtgenoten Pieter en Lobke. Op 13 september trouwde Elisabeth Bonenschanser met Daniel. Gefeliciteerd! zr Lyke heeft haar opleiding tot psychotherapeut afgerond, op 1 oktober was de diplomauit-reiking.

Vooruitblik

Zoals bekend vieren we 31 oktober het vijftigjarige jubileum en de geloftebevestiging van Spe Gaudentes in de Waalse Kerk in Amsterdam.

Op 3, 10 en 17 november organiseren onze novicen, br Sjoerd en zr Dorothea samen met zr Rosaliene avonden over gemeenschapsleven. Speciaal bedoeld voor mensen met interesse in gemeenschapsleven en leden van nieuwe gemeenschappen.

Vanaf 30 november is het advent, in de periode tot Kerst is er geestelijke vorming voor de hele gemeenschap.

Vanuit Gemeenschapshuis Maria ter Claesze Zomer en herfst 2013

Juli 2013 was de jaarlijkse retraite van de gemeente Spe Gaudentes (zij die zich verheugen op wat zij verwachten) in Noorwegen. Daar en toen werd als jaarthema voor het seizoen 2013/2014 gekozen: vreugde-vol-leven. Wat betekende dat voor Maria ter Claesze onder de toenmalige omstandigheden? Was het niet zoveel als: de wonderen zijn de wereld nog niet uit? Voor de jaarlijkse retraite

komen in principe alle gemeentesleden bijeen, onder andere omdat dan de plannen gemaakt worden na beoordeling van het voorbije jaar. Plannen en ervaringen, waarbij alle stemmen gehoord moeten worden. Er worden geen besluiten genomen dan met algemene stemmen! Dat kan zeer vertragend zijn, maar voorkomt geïntrigeer en ego-trippen. Er werd niet veel, en liefst alleen intern over gepraat, maar we wisten het allemaal, dat sr Georgine al drie jaar - menselijkerwijs ongeneeslijk - ziek was. Donkere wolken pakten zich meer en meer samen, wolken die ieder op zijn plaats veinsde niet te zien. De retraite met de verkiezing van een nieuwe prior, nadat broeder Leo zijn termijn beëindigd had, was voorbij. Ieder ging naar de plaats van zijn vakantie. Wij, van Maria ter Claesze, bleven nog even in Noorwegen. En toen pakten de wolken zich pas goed samen en de vraag voor ons werd: kunnen we nog terug naar Friesland onder deze omstandigheden? We kozen voor de riskante terugreis in de hoop dingen nog te kunnen afronden. Maar het werd een tijd van af en aan rijdende ambulances, ziekenhuis in en ziekenhuis uit, zuurstoftoevoer en bloedtransfusies. Was het nog wel verantwoord? Het waren desalniettemin maanden van veel bezoekers en gasten, zodanig dat alleen noodhulp Maria ter Claesze nog draaiende kon houden. We hadden twee

keer zoveel logees als anders in de herfst. Een wonder op zich? Ons dorp weet wat wonderen zijn! Er wordt weinig over gepraat. Omdat je dan wordt uitgelachen als bijgelovige? Of omdat verhoging van gebeden, hoe talrijk ook, niet altijd automatisch gebeurt zoals men zou willen? Dat je het zelf niet helemaal kan geloven? Of is het zo onberekenbaar anders dan wij het georganiseerd zouden hebben? Jammer feitelijk dat we er zo slecht met elkaar over kunnen praten, want hoe dan ook: het doet je wat. Vreugde-vol-leven ook in Waskemeer.

Mariakapel Stille Week

De plaatselijke scholengemeenschap Liudger (een Friese heilige) organiseerde een vreugdevolle pelgrimage voor circa driehonderd leerlingen en belangstellenden op Witte Donderdag: van de dorpschool via onze Mariakapel uiteindelijk naar het middeleeuwse kerkje op de Duurswoudse hei. Het was maar goed, dat we voor de vijftien

groepen van ongeveer twintig deelnemers goed voorbereid en geleid door hun eigen docenten, op Maria ter Claesze versterking hadden van 'deskundigen'. Al die jonge bezoekers, die elk hun lichtje en een persoonlijk gebed brachten in onze kapel..... het was indrukwekkend! Als een symbool van vreugde en hoop waren de boompjes, die zichzelf in de loop der jaren langs de glazen wanden binnen in de kapel hadden geplant, uitgelopen. Diezelfde avond hebben we seideravond gevierd in de bungalow, 'de Kalverstal', ons gastverblijf voor groepjes of gezinnen. Er was een gezellige avond en een eerbiedige voetwassing. Indrukwekkend was de driejarige Paulientje, die de vragen stelde en de voeten van haar grootvader waste. Het feestmaal sloot af met de avondmaalsviering voor allen.

Zomer 2014

In de tijd daarna begon de halfmaandelijke berichtgeving van het ziekenhuislaboratorium vrolijker te worden en de afstand tussen de

transfusies groeide. Dat deed ook het aantal van onze bezoekers. Om en nabij Pinksteren was het zo druk geweest, dat fr Rolf de kapel niet had kunnen versieren. Maar ziet: toen hij die morgen alleen de kapel inging, stonden alle boompjes in vreugdevolle bloei! 'Zo maar een klein wondertje', zou broeder Jozef gezegd hebben. Het leek een vrolijk hoopvol begin van een spannende zomer. Allereerst het naderend afscheid van een van de twee PKN-dominees van ons dorp, de komst van de ene opvolgster, op zo hartelijke en oecumenische wijze verwelkomd door niemand minder dan juist de vertegenwoordiger van de vrijgemaakten en tenslotte het aantreden van de nieuwe voorganger bij de baptisten. Op Maria ter Claesze hadden we een eerste overleg hoe we elkaar zouden kunnen steunen en aanvullen in praktijk en gebed. Mede als gevolg van de verschuiving van de communiteitsretraite konden we profiteren van het prachtigste weer en daarmee tevens van onze eigen overvloedige oogst: het regende bijna pruimen, die door de vele wandelaars en pelgrims in het voorbijgaan dankbaar werden ontvangen. Veel fruit ging ook de vriezer in om later tot jam te worden verwerkt. Een massa hooi werd voor ons door de burens gemaaid. Ondertussen kwamen uit Amsterdam vader en zonen (negen en zeven jaar) Quist ons refterdak waterdicht maken, isoleren en van twee grote ramen voorzien. Als een extra verrassing werd ons primitieve plantentuintje in de refter tenslotte ook nog omgetoverd in een soort uitnodigende mini-kloostertuin, gedeeltelijk omringd door een laag muurtje van 'Friese geeltjes'. En het centrum van dat muurtje wordt nu gevormd door een Keltisch kruis, gemaakt van vier originele 'kloostermoppen' nog uit de tijd van de eerste Friese kloosters. Een creatie, die voor ons uitbeelding, ikoon, is van het motto van onze gemeente: 'Spe Gaudentes, een vrolijk

open klooster'. Het was een onverwacht geschenk! Welkom! Komt u vooral kijken.

Benedictijns bezoek

Broeders van het Benedictijner klooster in Egmond waren de volgende gasten, oude bekenden. Een van hen, br Nils-Olav, was afkomstig uit het (Lutherse!) Benedictijnerklooster van Zweden. Er volgde een nuttige uitwisseling van onze producten: jam uit Zweden, Egmond en Maria ter Claesze en – met het oog op de naderende winter – producten van onze eigen Jacobsschappen: wollen, handgebreide mutsen en dassen. En ondertussen hielp Nils-Olav onze kleine Amsterdammertjes iets van de natuur te ontdekken en leerde hij hun zelf van de frambozen en pruimen jam te maken voor thuis in de grote stad. Vreugde-vol-leven! Tenslotte: tegen het einde van de zomer lazen we in het nieuw verschenen Friese PKN-blad, 'Geandewei' hoe een van de voorbijgangers van dit seizoen, zelf columnist van het blad, zich op Maria ter Claesze had laten inspireren door zijn ervaring met ons jaarthema 'vreugde-vol-leven'. Ook hij had een wonder gezien... Niet te geloven! Wat een vreugde... en toch waar!

Nota bene: een vluchtige blik op onze receptielijst deed ons ontdekken, dat Maria ter Claesze over de laatste acht maanden meer dan zestienhonderd bezoeken heeft ontvangen. Hopelijk was ook dat wederzijds een ervaring van vreugde-vol-leven. Maar... wie komt onze bezetting aanvullen om in het volgende seizoen vreugde-vol-leven met anderen te delen?

sr Georgine en fr Rolf Boiten-du Rieu sg

OUDE ZIJDS 100

Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100
Oudezijds Achterburgwal 100
1012 DS Amsterdam
020 6266634
info@oudezijds100.nl
www.oudezijds100.nl

Voor giften:
Stichting Vrienden van Oudezijds 100
IBAN/SEPA NL80INGB 0000056295
BIC INGBNL2A

